

VEEM ICK WIJCK NIET AF, een geheime organisatie (Veem), naar het voorbeeld van een vrijmetselaarsloge, die in de jaren na de Eerste Wereldoorlog bestond met het doel “de kern van den Vlaamschen strijd te beveiligen: zijn leden zouden trachten te leiden, te beheerschen, de hoofdzaken van de Vlaamsche Beweging tot ontwikkeling te brengen”.

Het Veem zou een vijftiental leden geteld hebben, onder meer **Jozef Goossenaerts**, **Karel van der Espt**, **Oscar de Gruyter**, **Jeroom Leuridan**, **Joris van Severen**, **Odiel Spruytte**, **Bob Standaert**, **Cyriel Verschaeve**. Volgens de historicus **Hendrik Elias** lag het belang van het Veem in de afwijzing van en de agitatie tegen de leiding van **Het Vlaamsche Front**. De leden van het Veem kwamen uit de zogenaamde Opperste Raad, een kern van oud-frontsoldaten en enkele activisten. De Opperste Raad stond een radicale anti-Belgische politiek voor, maar kreeg binnen de Frontpartij niet de overhand. Men kan dit Veem in zekere mate ook beschouwen als de pendant op Vlaamse bodem van

het Vlaamsch Comité dat vanuit Nederland aan anti-Belgische agitatie deed. Deze kring zou ten grondslag liggen aan het weekblad *Vlaanderen* (1922-1933) en het Verbond van Vlaamsche Nationalisten De Blauwvoet. Op wat langere termijn zijn ook *Jong Dietschland* en het Verdinaso uitvloeisels van de antidemocratische en anti-Belgische optie die door de meeste leden van dit Veem al was genomen, maar met een veel sterkere nadruk op de reactionair-katholieke maatschappijvisie die de meeste leden bewoog.

LITERATUUR: A. de Bruyne, *Joris Van Severen*, 1961; – H.J. Elias, *25 jaar Vlaamse Beweging 1914-1939*, II, 1969; – L. Vandeweyer, 'Machtsstrijd in het Vlaamse Front. De ondergang van 'Ons Vaderland', de geboorte van 'Vlaanderen', In WT, jg. 44, nr. 4 (1985), p. 206-224.

LUC VANDEWEYER